

Visie en vervolgotitie Plattelandsbeleid

Eindconcept

november 2008

Inleiding

De visie op het plattelandsbeleid ligt in het verlengde van de Wmo-visie. De afgelopen jaren zijn wij aan de slag gegaan met de invoering van de Wmo (Wet maatschappelijke ondersteuning). Vanaf 2007 zijn wij in de tweede invoeringsfase bezig om de Wmo breder neer te zetten op het terrein van wonen en welzijn. In het voorjaar van 2007 hebben we geanalyseerd hoe de landelijke en lokale samenleving er voor staat en er over vijftien jaar uitziet, welke ontwikkelingen belangrijk zijn en welke kansen, leemtes en knelpunten er op dit moment zijn. In deze analyse zijn nadrukkelijk de ervaringen en meningen van lokale partijen en onze inwoners gebruikt. Voortvloeiend uit deze analyse hebben wij een missie en visie op maatschappelijke ondersteuning ontwikkeld en opgenomen in de Kadernota Wmo.¹

Plattelandsbeleid sluit heel sterk aan bij het eerste 'prestatieveld' van de Wmo, namelijk 'het bevorderen van de sociale samenhang in en leefbaarheid van dorpen, wijken en buurten'. Daarom vloeit de visie op het platteland en het plattelandsbeleid voort uit de Wmo-visie.

Missie

Het is prettig en aangenaam leven in Tynaarlo; wij zorgen voor ontwikkelingskansen en een sluitende aanpak om die te realiseren. We doen daarbij binnen ieders mogelijkheden een beroep op de eigen verantwoordelijkheid van onze inwoners.

Toelichting op de missie

Het plattelandsbeleid is onderdeel van het eerste prestatieveld van de Wmo. Daarom is de missie in de Kadernota Wmo ook de missie voor het plattelandsbeleid. Eigen initiatief en eigen verantwoordelijkheid staan centraal in een *civil society*. Wij verbinden, faciliteren, stimuleren en regisseren. Hier staat tegenover dat wij helder zijn in wat van ons verwacht kan worden. Kortom wij scheppen de voorwaarden voor succesvol eigen initiatief en eigen organisatie.

Visie

We hebben een prachtige gemeente met een goed sociaal en economisch klimaat, waarin mensen graag wonen, werken en recreëren. Onze gemeente ligt tussen twee dynamische steden, waardoor het platteland functioneert in de context van twee stedelijke domeinen. Mensen kiezen bewust voor wonen in de kleine kernen om de rust, ruimte, natuur en het betrokken dorpsleven, maar met minder voorzieningen dichtbij. De sociale banden zijn losser en selectiever dan vroeger, maar de dorpsbewoners hebben nog steeds oog voor elkaar, zijn betrokken en het dorpsleven is levendig. Elkaar ontmoeten blijft belangrijk in de dorpen. Bewoners hebben de handen in een geslagen en zijn samen aan de slag om hun dorp en dorpsomgeving nog aangenamer te maken, waardoor ze elkaar ontmoeten en het dorpsleven nog levendiger is. Wonen op het platteland is het beste van twee werelden: het platteland biedt de speelruimte van de stadse samenleving met de betrokkenheid van de dorpsamenleving.

Toelichting op de visie

Op dit moment ondergaat het platteland een verandering. Stond vroeger vooral de agrarische functie centraal, tegenwoordig staan steeds meer belevingswaarden (rust, ruimte en natuur) centraal. Agrariërs zijn vanwege de schaalvergroting steeds meer buiten de kleine kernen gevestigd. Daarnaast komen er

¹ Deze wordt na de zomer van 2008 aangeboden aan de raad.

steeds meer stedelingen wonen op het platteland en meten plattelandsbewoners zich steeds meer een stedelijk leefpatroon aan. De dorpsbevolking is heterogener en mobieler, waardoor mensen ook selectiever en vrijblijvender in hun sociale banden zijn. De ligging van onze gemeente tussen twee steden versterkt deze ontwikkelingen. Dorpsgemeenschappen veranderen: ze worden minder hecht, maar de meeste inwoners 'doen mee' en blijven wel betrokken bij het dorpsleven. Deze ontwikkeling zal alleen maar verder doorzetten. Daarom streven we niet naar situaties uit het verleden. Wij gaan juist voor een platteland dat de decennialange ontwikkelingen heeft omarmd en inspeelt op de ontwikkelingen!

Accenten in bestaand beleid

Door de volgende punten in het al bestaande beleid willen we onze doelen bereiken:

- We houden zoveel mogelijk de bestaande activiteiten in de kleine kernen in stand, waarbij de vraag naar en slim combineren van functies, betaalbaarheid en haalbaarheid centraal staan;
- We streven naar een ontmoetingsplek per kern, mits haalbaar en voldoende eigen initiatief
- Cultuurhistorie (zowel gebouwen als activiteiten) behouden en eigen initiatief binnen de mogelijkheden stimuleren.
- Veranderingen in het landschap toelaten met respect voor de cultuurhistorische waarden.
- Aanwezige cultuurhistorische waarden herkenbaar en beleefbaar maken voor recreanten en toeristen.
- In de kleine kernen (Bunne, Winde, Donderen, Zeegse, Oudemolen, Taarlo, Midlaren, de Groeve en Zuidlaarderveen) vindt geen planmatige dorpsuitleg plaats en in de grotere kleine kernen (Tynaarlo, Yde/De Punt en Zeijen) eventueel op kleine schaal, waarbij het Woonplan 2005-2010 leidend is;
- We stimuleren kleinschalig ondernemerschap op het platteland;

Strategie voor het kleine-kernenbeleid

- We sluiten aan bij de lopende dorpsagenda's en dorpsomgevingsplannen;
- Wij faciliteren binnen de mogelijkheden de initiatieven van inwoners om hun omgeving aangenamer te maken;
- Wij doen hierbij zoveel mogelijk een beroep op de eigen verantwoordelijkheid en het eigen organisatievermogen van de kleine kernen, alleen dan hebben initiatieven optimaal draagvlak;
- Erkenning van resultaten komt toe aan de inwoners;
- Wij verbinden, faciliteren en regisseren zodat de inwoners zelf de verantwoordelijkheid dragen en erkenning krijgen;
- Wij verankeren het kleine-kernenbeleid in ons beleid en onze organisatie;
- Wij communiceren helder en proactief en stellen ons oplossingsgericht op;
- Een effectieve en transparante adviesstructuur waarborgt optimale burgerparticipatie en waardevol advies.

Met deze visie en missie zijn er volop kansen voor de dorpen zich te ontwikkelen tot een nog aantrekkelijker woonomgeving en een nog levendiger dorpsleven!

Achtergrond

Inleiding

Midden 2007 is een onderzoek naar het plattelandsbeleid binnen de gemeente Tynaarlo afgerond. Doel van de analyse was duidelijkheid te scheppen over de inhoud en organisatie van gemeentelijk plattelandsbeleid, benoemen van beleidskaders en geven van beleidsadvies. De conclusie is drieledig:

1. In het plattelandsbeleid staan de kleine kernen en hun omgeving centraal. Plattelandsbeleid is niet een apart beleidsterrein als wel de integrale aanpak van bestaande beleidsterreinen in de kleine kernen ('coördinerend beleid'). Het omvat ondermeer landschapontwikkeling, volkshuisvesting en recreatie en toerisme. De visie op de toekomst van het platteland en de kleine kernen ligt vast in het structuurplan en regiovisie. De uitwerking daarvan per beleidsterrein ligt vast in de beleidsspecifieke documenten (zie *Analyse plattelandsbeleid*).
2. De dorpsbelangenverenigingen zijn de gesprekspartners van de gemeente in vraagstukken die de kleine dorpen aangaan. Voorwaarde voor het succesvol samenwerken met de dorpsbelangenverenigingen is goede communicatie. Deze communicatie moet intern goed zijn (vragen van dorpen moeten intern uitgezet en teruggekoppeld worden en integraliteit van de beleidsterreinen). Ook de communicatie naar buiten toe moet optimaal en dus ook proactief zijn.
3. In het verleden zijn de contacten met de belangenverenigingen onderhouden door de afdeling gemeentewerken (o.a. door sectiehoofd Buitendienst). Het is echter nooit een kerntaak in een functie geweest en er zijn ook geen formatieuren voor beschikbaar geweest. Wel is in 2003 afgesproken dat sectiehoofd wijkbeheer op jaarbasis 72 uur kon schrijven op volkshuisvesting en plattelandsontwikkeling om de contacten met de belangenverenigingen te coördineren. Vanwege ondercapaciteit zijn deze activiteiten overgeheveld naar team communicatie. Nadelen van deze oplossing is dat het team communicatie onvoldoende inhoudelijke kennis heeft, niet direct bij beleidsvorming betrokken is en dat ook hier geen structurele formatie voor is aangesteld. Dus tot op heden hebben afstand tot beleidsvorming en/of gebrek aan formatie tot gevolg dat (1) de nodige coördinatie en integraliteit ontbreekt en (2) het plattelandsbeleid niet verankerd is in de organisatie.

Naast intern onderzoek heeft ook extern onderzoek plaatsgevonden op lokaal niveau (gemeente Midden-Drenthe), provinciaal niveau (BOKD: Brede Overleg Groep Kleine Dorpen) en landelijk niveau (SCP: Sociaal Cultureel Planbureau). Wonen op het platteland is wonen te midden van rust, ruimte en natuur. Uit onderzoek van het SCP blijkt dat plattelandsbewoners de minder gunstige kanten wel opmerken, maar het doet geen afbreuk aan het enthousiasme². De uitdaging voor de toekomst is om creatief te zijn met wat is gegeven in plaats van achterom te kijken en terug te willen naar voorbije tijden. Daarnaast draagt de Wmo (Wet maatschappelijke ondersteuning) de gemeenten op 'de sociale samenhang in en leefbaarheid van dorpen, wijken buurten te verbeteren'. Op basis van dit onderzoek willen wij met het volgende voorstel een impuls te geven aan het plattelandsbeleid.

Argumenten voor een impuls aan het plattelandsbeleid

1. Proactieve communicatie met de dorpen

Programma 5 van het collegeprogramma hecht veel waarde aan een goede communicatie met de inwoners. Contact onderhouden met de dorpen is voorgaande jaren altijd een neventaak geweest (zie *Analyse plattelandsbeleid*). Gevolg is dat de communicatie met de dorpen reactief en niet optimaal is. Meer capaciteit voor het plattelandsbeleid maakt het mogelijk proactief te

² Het beste van twee werelden – Plattelandsers over hun leven op het platteland. SCP, oktober 2007.

communiceren, waardoor kwalitatief beter beleid efficiënter en met groter draagvlak tot stand komt.

2. *Betere burgerparticipatie in beleidsvorming*

Het collegeprogramma en regeerakkoord hechten veel belang aan burgerparticipatie in beleidsvorming. Op dit moment is er burgerparticipatie in de beleidsvorming door overleggen met de belangenverenigingen en het GBOT (Gezamenlijke Belangenverenigingen Overleggroep Tynaarlo) maar is deze niet optimaal. De ervaring van de afgelopen jaren is dat onderwerpen van een dorpsbelangenvereniging nogmaals in bijeenkomsten met het GBOT ter sprake komen. Dit staat een dorpsoverstijgende advisering omtrent dorpen en hun plattelandsomgeving in de weg. Daarnaast is er de wens alle adviesraden binnen de gemeentelijke organisatie vergelijkbaar in te richten. Samen met goede communicatie zorgt burgerparticipatie ervoor dat oplossingen in de juiste richting worden gezocht en ook meer draagvlak hebben.

3. *Plattelandsbeleid moet worden verankerd in de organisatie*

Bij de vorming van het college is bij de portefeuilleverdeling expliciet aandacht geweest voor het plattelandsbeleid. Tot nu toe heeft dit nauwelijks navolging gehad in de ambtelijke organisatie, zoals in de inleiding beschreven is. Plattelandsbeleid is vooral coördinerend beleid, wat een integrale aanpak noodzakelijk maakt. Verankering in de organisatie betekent dat de integraliteit bewaakt blijft.

4. *Structurele sociale samenhang en leefbaarheid van dorpen*

Vanuit de Wmo ligt er de opdracht bij de gemeenten om te werken aan sociale samenhang en leefbaarheid van (ondermeer) dorpen. Het structureel betrekken van inwoners bij beleidsvorming en uitvoering, zorgt voor structureel betrokken inwoners en een structureel vitaal dorpsleven. Dorpsagenda's en dorpsplannen hebben het nadeel dat ze incidenteel zijn, waardoor inwoners na zo'n project hun betrokkenheid weer verliezen. Door inwoners structureel bij de leefbaarheid te betrekken dan bij de dorpsplannen en dorpsagenda's nu het geval is, ontstaan duurzaam vitale dorpen.

Beleidsplan in drie delen

Gebaseerd op deze argumenten bestaat de impuls aan het plattelandsbeleid uit de volgende drie delen:

1. Meer capaciteit voor plattelandsbeleid;
2. Duidelijke afspraken maken over de rolverdeling tussen dorpsbelangenverenigingen en GBOT;
3. Opstarten van dorpsontwikkelingsprogramma's.

Deel 1: Eén centraal (aanspreek)punt voor plattelandsbeleid

Er wordt een medewerker 'plattelandsbeleid' aangesteld, zoals ook is toegezegd in het convenant tussen gemeente en GBOT. Door een medewerker plattelandsbeleid binnen de gemeentelijke organisatie aan te stellen, is er voor inwoners, organisaties en intern één centraal aanspreekpunt op het gebied van plattelandsbeleid. De functie omvat veel meer dan alleen contactpersoon. De medewerker is verbonden aan de afdeling Beleid en Projecten, zodat deze een directe verbinding heeft met lopende projecten. De medewerker heeft vooral een coördinerende rol en is de verbindende schakel tussen alle betrokken beleidsterreinen, waardoor er efficiëntiewinst geboekt wordt.

Vaak zijn dingen in de openbare ruimte onderwerp van gesprek met dorpsbewoners. Daarom is het belangrijk dat de medewerker betrokken is bij het schouwen in de dorpen en nauw contact heeft en onderhoudt met Gemeentewerken, zodat het snel oplossen van kleine problemen toegezegd kan worden.

Taken van de medewerker plattelandsbeleid zijn (zie ook convenant):

- Het bevorderen van de toegankelijkheid van de gemeentelijke instellingen en voorzieningen voor de inwoners van de gemeente Tynaarlo.
- Het afstemmen van de werkwijze van de verschillende afdelingen binnen de gemeente ten aanzien van de belangenverenigingen dan wel de GBOT en signaleren of agendapunten van college- of raadsvergaderingen van belang zijn voor de GBOT.
 - Overzicht hebben en houden wat zich op verschillende afdelingen afspeelt wat belangrijk is om te weten voor de belangenverenigingen;
 - Dorpen informeren over werkzaamheden van gemeente in openbare ruimte;
 - Betrokken zijn bij lopende en op te starten projecten in de kleine kernen op terreinen als gebiedsgericht beleid en integraal accommodatiebeleid.
- Beheer van budget 'plattelandsbeleid'³.
- Zorg dragen voor correcte en tijdige afhandeling van de verschillende afspraken;
 - Vragen van dorpen intern uitzetten en terugkoppeling bewaken (betreft ook veel vragen op vlak van beheer openbare ruimte).
- Centraal aanspreekpunt voor de GBOT en de belangenverenigingen van de kleine kernen.
 - Indien gewenst vergaderingen van een belangenvereniging bijwonen;
 - Onderhouden van *proactief* contact met de belangenverenigingen zodat ze al in een vroeg stadium bij beleidsontwikkeling zijn betrokken.
- Het opstarten van dorpsontwikkelingsprogramma's (toelichting volgt):
 - Opstellen van een beleidsplan voor dorpsontwikkelingsprogramma's;
 - Ondersteunen van de dorpen bij het opzetten en uitvoeren van dorpsontwikkelingsprogramma's.
- Bijwonen van de jaarlijkse schouw in de dorpen (toelichting volgt).

Het GBOT heeft aangegeven goede ervaringen te hebben met een medewerker afkomstig van de afdeling gemeentewerken, omdat vanuit die positie snel en adequaat kan worden ingespeeld op problemen in de openbare ruimte. Er wordt toch voor gekozen om iemand binnen de afd. Beleid en Projecten aan te stellen om korte lijnen met andere projecten in de kleine kernen te houden. Om toch aan de wens van het GBOT tegemoet te komen, komt er een jaarlijkse schouw in de dorpen met iemand van gemeentewerken, waar de medewerker plattelandsbeleid ook bij aanwezig is. *Belangrijk is dat de medewerker plattelandsbeleid bekleed is met voldoende gezag om toezeggingen te kunnen doen en deze toezeggingen intern uit te zetten.*

Vanuit het gebiedsgericht beleid is het mogelijk om subsidies aan te vragen voor leefbaarheidsprojecten. De gemeentelijk projectleider gebiedsgericht beleid houdt zich bezig met de financiering van de projecten, maar niet met de uitvoering van de projecten zelf. De gemeentelijk projectleider gebiedsgericht beleid en de medewerker kleine kernen zullen elkaar dus aanvullen. De eerste is belast met de financiering van projecten en de tweede is gemeentelijk contactambtenaar en is betrokken bij de uitvoering van de projecten. Het afdelingshoofd zal kijken hoe de verschillende budgetten voor het buitengebied (o.a. plattelandsbeleid en gebiedsgerichtbeleid) het beste beheerd kunnen worden, zodat de coördinatie optimaal en efficiënt is. Een goede coördinatie naar buiten toe, verbetert de mogelijkheden voor subsidiewerving.

De functie wordt gecreëerd voor drie jaar, waarna een evaluatie plaatsvindt. In ons omringende gemeenten (Tietjerksteradeel, Midden-Drenthe, Aa en Hunze) is een dergelijke functie een vast onderdeel van de organisatie. Wij kiezen voor een duidelijk evaluatiepunt om kosten en baten af te wegen na drie jaar ervaring en eventueel te kunnen bijsturen.

³ Momenteel beheert de beleidsmedewerker gebiedsgericht beleid dit budget.

Deel 2: Opstarten van dorpsontwikkelingsprogramma's

Het bijzondere van de kleine kernen is dat bewoners zich georganiseerd hebben in belangenverenigingen. Dorpsbewoners willen dan ook betrokken worden bij beleidsontwikkeling (meepraten en meedenken), maar zijn ook zeker bereid zelf te *doen*. De bewoners zelf zijn degenen die het beste weten wat ze willen. Maar naast beter en effectiever beleid, draagt samenwerking ook bij aan een vitaal en structureel dorpsleven. Inwoners gaan *samen* aan de slag om *hun woonomgeving te verbeteren*, dus sociale en fysieke kwaliteiten gaan hand in hand en versterken elkaar.

Afgelopen jaren is er al veel gebeurd in de dorpen om de leefbaarheid te verbeteren, bijvoorbeeld het dorpsomgevingsplan van De Groeve en de dorpsagenda's van Zuidlaarderveen en Zeegse. Wij willen de ingeslagen weg verder uitwerken door desgewenst en voor zover relevant, dorpsontwikkelingsprogramma's op te zetten en de huidige dorpsagenda's en dorpsplannen om te zetten in dorpsontwikkelingsprogramma's. Een dorpsontwikkelingsprogramma⁴ is een concept waarmee integraal de problematiek rondom leefbaarheid kort en bondig in beeld wordt gebracht en de gewenste oplossingen met een sterke betrokkenheid en zelfwerkzaamheid van bewoners, gebruikers en overheid worden gerealiseerd. Een integraal dorpsontwikkelingsprogramma (IDOP) kijkt in tegenstelling tot een dorpsagenda of dorpsomgevingsplan niet alleen naar de problemen van nu, maar kijkt ook vooruit over een periode van tien jaar. Doordat het een programma is voor de lange termijn, is het (neven)effect dat de dorpsgemeenschap *structureel* vitaal is en betrokken blijft bij het eigen dorp. Het IDOP geeft kort, bondig en praktisch antwoord op de vraag hoe de inwoners het leven in hun dorp beoordelen en op welke wijze hun dorp zich volgens hen zou moeten ontwikkelen. De integrale aanpak betekent dat problemen sneller en adequater opgelost kunnen worden dan door partijen afzonderlijk of door een sectorale aanpak. De aanpak van het proces kan ingedeeld worden in fases:

- Verkenning van spelende onderwerpen o.a. door interviews (een snelle indruk van wat er speelt in verschillende groepen en herkenning dwarsverbanden zonder een omvangrijk visiedocument op te stellen);
- Bewonersavonden om alle bewoners de ruimte te geven om hun ideeën, meningen en problemen die zich in het dorp afspelen, te bespreken met andere inwoners en in vervolgfase oplossingsrichtingen te verkennen en uit te werken.
- Opstellen visie en programma met prioritering waarin duidelijk wordt wat nodig is om leefbaarheid duurzaam te maken en te waarborgen;
- vastleggen IDOP en jaarprogramma door gemeente.

Local ownership als sleutel

'Local ownership' is de sleutel voor een succesvol dorpsontwikkelingsprogramma. Local ownership is een lokaal proces, waarin burgers, maatschappelijke organisaties en overheden samen bij de planvorming, de uitvoering en het beheer zijn betrokken⁵. Kenmerken zijn:

- De lokale inwoners hebben in alle drie fasen – de planvorming, de uitvoering en het beheer – een dragende rol.
- Hun rol is geformaliseerd. Burgers nemen dus, net als overige partijen, niet deel om een individueel belang te dienen, maar zij vertegenwoordigen het collectieve belang van de plaatselijke bevolking.

Het duidelijk aangeven van kaders waarbinnen de dorpen vrijheid hebben, waarborgt een dorpsomgevingsprogramma dat nauw aansluit bij de lokale behoefte en past binnen het bestaand gemeentelijk beleid. Dit betekent dat de raad een dergelijk plan slechts kan goedkeuren en niet kan aanpassen. Dit vereist bestuurlijk en politiek lef, maar binnen heldere kaders werkt het voor beide partijen optimaal. Kaders op basis van bestaand beleid zijn genoemd in *Analyse plattelandsbeleid* en in het bijzonder in *Structuurplan gemeente Tynaarlo* en het *Landschapsontwikkelingsplan*.

⁴ Gebaseerd op het Integraal DorpsOmgevingsPlan Sterksel, Gemeente Heeze-Leende, 8 februari 2006

⁵ *Baas in eigen dorp – over local ownership als instrument voor ontwikkeling, beheer en behoud van de leefomgeving*. Stichting Voorwerk en Lectoraat Plattelandsvernieuwing van Hogeschool Van Hall Larenstein, 2007.

Verantwoordelijkheden voor de kernen

De vrijheid die de dorpen krijgen gaat gepaard met veel verantwoordelijkheden. De dorpen zijn verantwoordelijk voor het dorpsontwikkelingsprogramma; ze zijn dus trekker. Dit betekent niet alleen dat zij initiatief nemen, maar ook dat zij verantwoordelijk zijn voor communicatie met de achterban. De communicatie wordt zo horizontaal en leidt tot een groter draagvlak. Dit geeft de belangenverenigingen ook de ruimte om successen zelf aan de achterban te 'incasseren'.

Gemeente als regisseur

De gemeente stelt zich op als regisseur en als gesprekspartner. Een dorpsontwikkelingsprogramma kan alleen succesvol zijn als het komt vanuit de inwoners en gedragen wordt door de inwoners. Daarom moet het ook getrokken worden door de inwoners. Het betekent echter niet dat de gemeente zich als opdrachtnemer opstelt, maar als volwaardig gespreks- en onderhandelingspartner.

Er wordt een beleidsplan geschreven waarin de details worden uitgewerkt.

Deel 3: Oprichten van een adviesraad platteland en kleine kernen

In het collegeprogramma is opgenomen dat we inwoners nadrukkelijker en eerder willen betrekken in de besluitvorming. Inwoners worden al betrokken in de beleidsvorming rondom de Wmo (Wmo-platform) en kunst en cultuur (Culturele Adviescommissie). Tot op heden is het GBOT de formele gesprekspartner van het college.

Zowel ambtelijk als bestuurlijk is er de wens om de structuur rond adviesraden te stroomlijnen. Zodoende is transparant waar welk onderwerp ter advies wordt neergelegd. Daarom richten we in vergelijking met andere adviesraden een 'adviesraad platteland en kleine kernen' op. Doel van deze raad⁶ is het adviseren van de gemeente Tynaarlo bij het ontwikkelen en concretiseren van *dorpsoverstijgend* beleid aangaande de kleine kernen en hun omgeving.

Samenstelling adviesraad

De adviesraad vormt een afspiegeling van de inwoners van de gemeente. De leden hebben binding met thema's rondom de kleine kernen en het platteland in het algemeen. De adviesraad bestaat daarom voor de helft uit een vertegenwoordiging van het GBOT en voor de andere helft uit onafhankelijk benoemde leden. Deze samenstelling waarborgt dat de raad niet afzonderlijke dorpsbelangen behartigt, maar juist dorpsoverstijgend advies uitbrengt. De ervaring van de afgelopen jaren is dat onderwerpen van een dorpsbelangenvereniging nogmaals in bijeenkomsten met het GBOT ter sprake komen en dit dorpsoverstijgende advisering in de weg staat. Het opzetten van de bovengenoemde dorpsontwikkelingsprogramma's zal in overleg met de adviesraad concreet vorm krijgen.

Met het oprichten van de adviesraad platteland en kleine kernen vervalt het GBOT als officiële gesprekspartner voor het college. Door het oprichten van de adviesraad wordt overleg en advisering met de buitenwacht niet geïntensiveerd, maar juist transparanter en efficiënter.

Uitvoerende rol voor dorpsbelangenverenigingen

De dorpsbelangenverenigingen krijgen een uitvoerende rol.

Enerzijds zijn zij drager van de dorpsontwikkelingsprogramma's. Dit geeft de dorpsbewoners de kans zelf te werken aan de leefbaarheid van hun dorp en bij te dragen aan een structureel en vitaal dorpsleven.

Anderszijds worden de dorpsbelangenverenigingen ook betrokken in de jaarlijkse dorpsschouw. De plannen voor het schouwen met bewoners zijn al klaar en staan in de planning om uitgevoerd te worden. De dorpsbelangenverenigingen hebben hierin een trekkende rol. Een vertegenwoordiger van de dorpsbelangenvereniging, de contactpersoon en een medewerker van de afdeling Gemeentewerken maken een ronde door het dorp om de wensen te bespreken. Zo wordt overeenstemming bereikt of er een probleem is en eventueel wat precies het probleem is. Vervolgens houden de contactpersoon en de medewerker van GW contact over afhandeling en terugkoppeling van de gemaakte afspraken aan de belangenvereniging. Door het instellen van een schouw kan enerzijds op adequate wijze omgegaan

⁶ Het doel, de taken en verantwoordelijkheden van de adviesraad worden vastgelegd in een op te stellen convenant.

worden met de wensen van de dorpen betreffend de openbare ruimte. Anderzijds schept dit ruimte om binnen de huidige overlegstructuur de functie van klankbord voor de gemeente uit te bouwen. De plannen voor een jaarlijkse schouwen zijn onderdeel van Gemeentewerken.

Meer ondersteuning aan de dorpsbelangenverenigingen

Het geven van meer ruimte en verantwoordelijkheden, betekent ook meer bezigheden voor de belangenverenigingen. Het voorstel is daarom om de dorpsbelangenverenigingen financiële ondersteuning te geven, waarmee ze naar behoefte ondersteuning kunnen krijgen. De financiële ondersteuning bestaat uit een vast bedrag plus een variabel bedrag op basis van het aantal inwoners van het dorp. De hoogte zal worden vastgesteld in overleg met de dorpsbelangenverenigingen en is vergelijkbaar met de vergelijkbare gemeenten.

De adviesraad heeft dezelfde positie als het Wmo-platform en de Culturele Adviescommissie en zal dus ook vergelijkbaar ondersteund worden.

Tot slot

Dus door een impuls aan de interne organisatie te geven en adviesstructuur transparanter in te richten

1. verankeren we plattelandsbeleid in de organisatie;
2. komt beter plattelandsbeleid efficiënter en met groter draagvlak tot stand
3. werken we efficiënter aan leefbare en vitale dorpen.

Literatuurlijst

- Analyse Plattelandsbeleid; inventarisatie van het huidige plattelandsbeleid; februari 2008 gemeente Tynaarlo
- Van Losse delen naar verbinding; Programma Regionale Transitie; 2007; Uitgeverij Koninklijke Van Gorcum
- Baas in eigen dorp; over local ownership als instrument voor ontwikkeling, beheer en behoud van de leefomgeving; Stichting Voorwerk en Lectoraat Plattelandsvernieuwing van Hogeschool Van Hall / Larenstein (Velp en Leeuwarden); juni 2007
- Integraal Dorpsomgevingsplan Sterksel; Gemeente Heeze-Leende; 8 februari 2008